

SVERIGE

Højdepunkter

Målerås Glasbruk

Carlos Glasbruk

Utvandrarnas väg

Habo Kyrka

Flottningsrännan i Valån

Glasriget, midsommer i Falköping

Juni 2024

Birgit og Ole Gottliebsen

(billederne kan ses i stor størrelse i albummet på min FB-side)

Torsdag den 13. juni

Efter med held at have været på et par korte ture, besluttede vi os til at prøve en lidt længere tur, dog uden for mange opholdssteder. Selv om tingene har sine faste pladser er det dog alligevel arbejde at pakke ud og ind. Så det blev, som så ofte før Sverige. Sikkert og godt.

Slut med natfærgen, vi tager eftermiddagsfærgen fra **Grenå**, kommer til **Halmstad** 18.45 og så lidt ud af byen til en passende rasteplads.

Vi skal være ved færgen senest klokken 13.40, 65 km hjemmefra, så masser af tid til at pakke. Men sikken en trafik. Vi bor ved en ensrettet vej, kun en vognbane, man kan ikke passere en forbudt parkeret bil, og så, lige da vi skulle have campingvognen ud og koblet til, fik naboen besøg af anlægsgartneren med stor varevogn, anhænger og minigraver, rottemanden kom for at se på deres have og så en blå dame fra Post Nord med kæmpe elcykel det hele suppleret vores vogntog. Det løste sig, gartneren måtte op på fortovet, de andre kørte, og vi listede afsted mod første mål.

Vores traditionelle
"Havnens Pølsevogn"
Grenå.

Omhyggeligt styret af en efterhånden lidt ældre, meget venlig og omhyggelig dame, som laver og serverer flæskestegssandwichs af de bedre. Både som burger og som menu. Vi kan ikke spise en menu i havnearbejderstørrelse, så det bliver en menu, som deles med fingrene og så en enkelt burger.

Men Sverige venter

Niels Klim, en socialdemokratisk gave imellem 2 borgmestre, nu Stena Nautica, venter for at bringe os sikkert til Halmstad. Altid spændende: Skal vi lige ind eller op? Vi vinder en opkørsel, ikke noget problem, men Stenas mangel på service viser sig hurtigt. Sømændene gider som sædvanligt ikke balancere skuden, så der er et kæmpe knæk hvor landgangsklappen rammer land. Vogntoget foran os rammer lige med campingvognens bagende, vi slap, men Grenå – Halmstad er altså en lastbilrute, sådan er det bare. Der er ikke mange siddepladser, men hundesalonen ”Anholt” må bruges af alle, og er en fin mulighed. Dyrene har førsteret. Der var på vores overfart 2 hunde, en på størrelse med en mindre hest, den lagde sig til at sove i krog, den lille i rottestørrelse underholdt os til gengæld under hele overfarten. Det havde ejerne rigtig godt af.

Efter planmæssig ankomst til Halmstad var planen bare ud ad vejen til en passende rasteplads. Både Garmin og Google havde fortalt, at vejen var spærret, de lokale skilte sagde ”vanskelig gennemkørsel”, hvilket jo måtte betyde, at der var muligheder. Det var der, små, men selv lastbilerne gad ikke bruge de anbefalede omkørsler. Trafikverkets ”Rastplatser” var studeret grundigt, og heldigvis var der allerede på Esmared 25 km øst for byen god plads. Vi overnattede ganske roligt sammen med en lille camper og en enkelt lastbil.

Fredag den 14. juni

Vågnede friske og udsovede, som man kan i en campingvogn langt fra hjemmet. Morgenmad, dunken med gråvand på plads i gaskassen og så ved nitiden afsted mod **Kosta**. Fin køretur, kæmpe omkørsel ved Ljungby, men fint skiltet så ingen problemer.

Kosta Bad og Camping var booket hjemmefra, har ofte kørt forbi og set et livligt lejrlev inde på den anden side af læhegnet, men sådan var det ikke denne gang. Der holdt en, skriver en, camper, så vi fordoblede lige antallet af gæster.

Receptionen var lukket, ifølge opslag kun åben nogle timer lørdag og søndag. Men henvendelse til nogle unge mennesker, åbenbart dem, som passede pladsen, gav svaret ”bare tag en plads”. Dog først efter en intern samtale om hvem af dem, som forstod dansk.

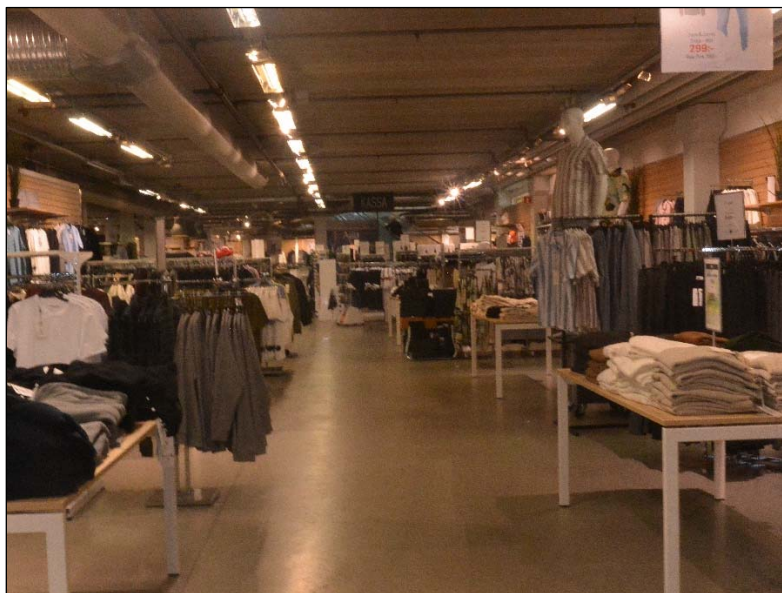
Vi skulle jo være der 4-5 dage, så op med solsejlet. Vi var alene, så ingen nysgerrige, men et par dage senere var der alligevel en svensker, som skulle have forklaret, hvad det var for noget mærkeligt uden stænger. Så han fik lige en gennemgang om lufttelte.

Efter lejrslagningen var det frokosttid. Og så, som det var bestemt hjemmefra, total afslapning, bare en lille uforpligtigende tur rundt i **Kosta Outlet**, absolut ikke glasbruket, der ligesom de andre store fabrikker var sorteret fra, vi har jo alt. Resten bare hviledag.

Vi fandt med lidt besvær vejen hen til Kosta Lodge, kom blandt andet gennem lokal skolegård, hvor gårdvagten måtte hjælpe os ud igen. De forskellige Outlets er fordelt over flere mindre bygninger, samt en 2 etages, meget stor med flere forskellige firmaer. Så der er rig mulighed for at bruge sine penge.

Orrefors fristede ikke, vi undrede os over, at de havde mange ting fra Kina, men hvorfor skulle de være bedre end "Den kongelige porcelænsfabrik"?

Ned gennem den store bygning lykkedes det Birgit at købe 2 viskestykker, Ekelund, og prøve et mindre antal kjoler, heldigvis uden køb.

Besøget afsluttedes med en rigtig god kop kaffe med en helt eventyrlig jordbærkage.

Og så, for ikke at blive væk, sneg vi os langs hovedvejen hjem til campingvognen. Der var i mellem-tiden kommet et par campere mere, så der var da lidt at se på, medens vi indtog eftermiddagens drink.

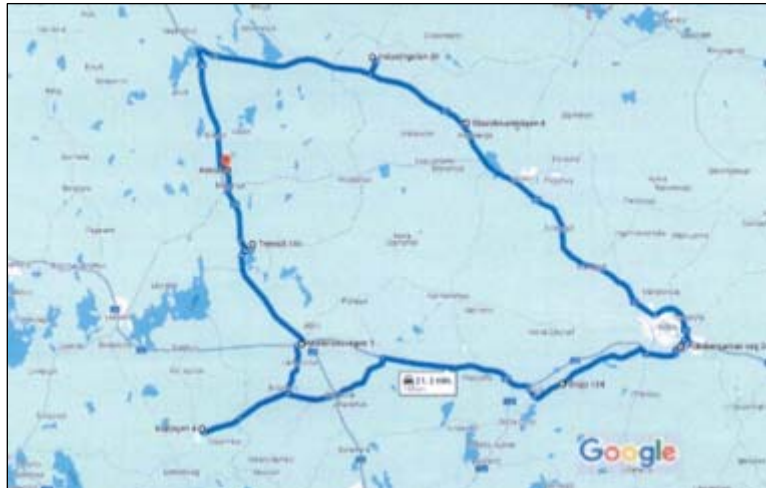
Aftensmaden, medbragte hjemmelavede kødboller, det er jo Sverige, tomatsovs og rødvin. Så er det ved at ligne camping.

Aftenen sluttede med lidt TV og en begyndende snak om Birgits kommende fødselsdag.

Lørdag den 15. juni

Rundtur i Glasriget

Et af turens højdepunkter. Vi havde hjemmefra bestemt os for at besøge lokale glaskunstnere og prøve på at undgå de traditionelle store glasbruk med deres turistfælder. Det lykkedes, som det vil ses næsten.

Vågnede til let overskyet med fin sol i "hullerne", havde rimelig ro over lejren så endelig blev det med morgenmad fra grillen, noget som vejret i denne sæson har været meget imod.

Under morgenhygge sidder Birgit og kigger lidt i drejebogen. "Der er problemer med lukketiderne!". OK, vi er jo campister, det kan vel reguleres, resultatet bliver en lidt anden rækkefølge til de forskellige glasbruk. Og selvfølgelig et forkert opslag på GPS'en med deraf følgende kilometertillæg.

Men her er lidt om, hvordan vi har oplevet nogle få af de bedre glasbruk.

Magma Art Glass i Transjö

Den tidligere Transjö Hyttan har skiftet ejere. Så nu er det de 2 hidtidige glasblæsere, som er kommet under eget bord. De er stadig dygtige, men har ændret stil. Deres ting er blevet store, meget store. Som jeg sagde "det kræver et stort hus". Der ska luft omkring deres ting, så salg til almindelige gæster bliver nok begrænset. Men flot, det er det. Plejer altid at købe noget hos dem, men denne gang kom vi tomhændede derfra. (de havde selvfølgelig en stor bunke champignoner til haven, så man kunne købe lidt a la "hilsen fra Himmelbjerget", dem overså vi.) Havde som sædvanligt en hyggelig snak om både glas og de andre bruk i området. Den ene kunstner er dansker.

Erikshyttan i Eriksmåla

Sortlistes hos os. Er meget overeksponeret i de forskellige brochurer.

Få, meget dyre ting, i ringe kvalitet, og så suppleret med masser af billige turistting

Skrufs glasbruk i Skruv

På grænsen til at være en fabrik, men deres brug af afskallet glas til mange brugsting er alligevel interessant. Havde vi haft plads og manglet, ja så havde vi nok været nødt til at købe noget...

Mange af deres ting blev solgt meget billigt som 2. sortering.

Mickejohans Konstglas i Örsjö

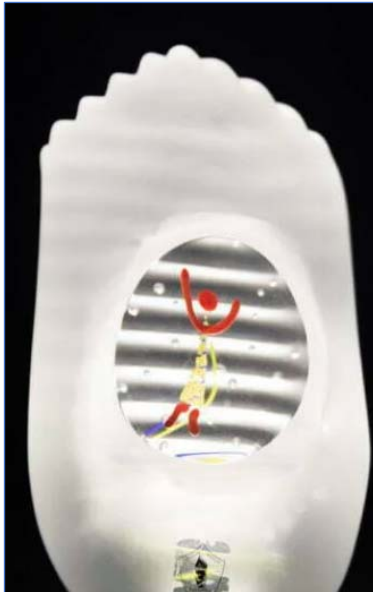
Sprang vi over. Har en enkelt ting fra ham, men synes ikke der er sket nogen udvikling af betydning. Kopist er han vel ikke, men hans ting ses lignende andre steder.

Pukeberg i Nybro

Var en smutter. Sortlistes af os. Havde passet med frokost i Nybro, men på grund af en selvstændig GPS blev det ikke lige sådan. Lille udstilling og kæmpe fabriksudsalg med glas alle steder fra.

Carlos i Gullaskruv

Folkene i Transjö Hyttan havde flere gange anbefalet os at kigge forbi Carlos, det lykkedes faktisk Birgits lillesøster at komme først, men nu skulle det være. Lidt farligt, vi var jo ved turens start, og det plejer at koste.

Men sikken en velkomst, det var før de mange turister var dukket op, så alle havde hylderne fyldt op og var sultne. Vi hyggede os med Carlos over en halv time, han fortalte og fortalte, jeg kritiserede hans store brug af underbelysning på de fine glasting, han var ikke helt uenig, men mente jeg var en ud af hundrede, der havde det sådan. Mener faktisk, det stationære lys dræber det spændende spil, der ellers kan være i figurene.

Nå, men vi kunne jo ikke bestemme os, så jeg lovede højt og helligt, at vi nok skulle komme igen næste dag, søndag. Carlos lød som om han troede på os, næsten.

På vej hjem fra Carlos kom vi forbi et os ukendt glasbruk, men vi orkede ikke mere, og da det så samtidig satte ind med regn, besluttede vi, at nu måtte det være nok. Og ikke bare det, vi kyllingede ud og besluttede at købe pizza. Var blevet anbefalet en lokal prisvenlig, i modsætning til Kosta Lodge, lille biks. Rigtig fin, meget store, for store, pizzaer, men også 2 forskellige buffeter.

<https://www.doncamillo.se/>

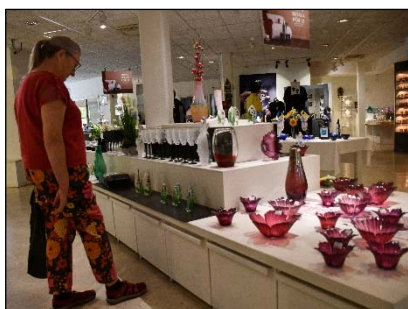
Søndag den 16. juni

Kom hviledagen i hu, det var meningen, måske en af de spændende cykelture i området uden om Kosta, men vi havde jo lovet Carlos at vende tilbage til hans mange spændende ting.

Og så var der jo lige det glasbruk, som vi kørte forbi dagen før, skulle vi ikke lige kigge ind? Det gjorde vi selvfølgelig, og hvilken overraskelse.

Målerås Glasbruk i Målerås

Glaskunst af højeste kvalitet og pris. En fantastisk oplevelse som til enhver tid vil være et besøg værd.

Efter megen nølen, det var jo stadig først på turen, og vi ville altså have noget med hjem fra Carlos, kørte vi de sidste få kilometer over til Gullaskruv.

Blev budt hjertelig velkommen, mere snak og tilbud om kaffe, men vi skulle jo beslutte os. Det kunne vi ikke, så det blev til et på gensyn. Carlo snakkede lidt om prisen, er den for høj, jeg kunne kun sige, at der var vi slet ikke kommet til endnu, men vi var ikke helt enige. 5 meter ude ad døren, "jeg vil gerne have...". Bakgear, og så skulle der vælges farve, men der var jo også Carlos' specielle udgaver, til mig "de her er meget bedre", også noget dyrere, men kunne godt se, han havde ret. De andre udgaver var turistmodellerne, så jeg tog en beslutning på begges vegne. "Et par figurer, sort og guld og en lille hane til mit skrivebord, så kunne Birgit også få min lille ting fra Transjöhytan. Det blev et dejligt rundt tal med en del nuller, og så skulle der lige handles lidt. Det gik fint og suppleret med den svenske kronekurs, var der stadig til mad på bordet de følgende dage.

Mandag den 17. juni

Vi kunne ikke komme i forbindelse med folkene bag Hultfredshuset, kunne have været interessant at se fødestedet for vores hus, men så var der jo lige **Utvandrarnas väg**. Man har fokuseret på en vej fra **Ljuder** til **Karlshamn**. Nok en lille tilsnigelse, andre områder i Småland vil nok gerne have nogle af turisterne, men med lidt hjælp af en forfatter samt tilhørende storfilm, er man jo nok lidt foran.

Brochuren **Utvandrarnas väg** kan hentes på utvandarnasvag.se

Brochuren omtaler rigtig mange seværdigheder suppleret godt med halvskjulte reklamer, men med lidt kritisk sans er den super god. Ruten er bygget op med flere muligheder, vandretur, cykel eller bil. Vi valgte sidstnævnte. Hovedruten med afstikkere til det, vi syntes kunne være interessant. I kilometer blev det 163 km. ud, 95 km. hjem til Kosta. Første mål "Wibergs Oxhage" skulle vise os et tværsnit af den lokale vegetation. Vi kunne ikke finde den, men i **Algutsboda** lå der et hembygdsmuseum. Folkene bag dette stod bag den lille vandresti, så det var fint at træffe en dame på museet, som i øvrigt, som det meste af resten på turen, var lukket. Hun kunne fortælle, at det var meget svært at se/finde starten på stien. De folk, som havde anlagt turen, var blevet ældre og var stoppet med at passe den, så den var som så meget andet blevet til vildskov.

Videre forbi Skrufs, vi havde jo besøgt glasbruget, til, viste sig, et af mødestederne for udvandrerne, **Åkerby vägskaal**. Stedet som sådan var ikke på listen, men i forbindelse med at vi skulle orientere os, kunne vi jo lige så godt kigge os lidt omkring.

Næste punkt, Korpamoen, men hov, der står både en kirke og udskårne træfigurer. Vi er havnede i **Ljuder**, stedet for centrum for store dele af udvandrernes historie. Fint nok, vi fik det med, også selv om det skyldes en højre/venstre misforståelse ved korsvejen i Åkerby.

Men vi skulle jo til **Korpamoen**, et ganske almindeligt svensk rødt simpelt hus lang inde i skoven, så langt, at det var strengt nødvendigt mødepladser. Ja så simpelt er det nu heller ikke. Det blev et helt andet hus ved at blive brugt som model for Karl Oskars og Kristinas hjem, bliver nok nødt til at læse

alle de bind fra Birgits skrivebord, men det er altså ikke lyv. Det ligner en almindelig ødegård, som der er tusindvis af i Sverige. Godt nok tilføjet et specielt litterært æbletræ. Men vi har været der!

Det blev efterhanden frokosttid, lunch, havde planlagt en tur på tværs gennem de mørke skove til **Emmaboda**. Det lykkedes ikke helt, men vi skulle have lidt plaster, og der var et apotek, så målet var fast. Det viste sig at de traditionelle svenske cafeteriaer var totalt udkonkurrerede af diverse

tyrkiske, italienske og kinesiske madtempler. Vi endte med sushi og japanske friterede ting. Synd, men fint nok at det stadig ved frokosttid er muligt at få et billigt måltid.

Langasjö vandrarhem skulle lige besøges. Det er indrettet i en stor langstrakt kirkestal, kunne tydeligt ses fra landevejen, så det blev ved det. Men sjovt som at se, hvordan folk rundt om helt afhængig af landskabet kom til kirken.

Så var der mere at se på **Klasatorpet**. Godt nok lukket, men så var det jo gratis at gå omkring og kigge ind af vinduerne. Et par mænd var i gang med leen, de kiggede lidt efter os, men tilbød dog ikke at sælge os nogle billetter. Stedet siges at være brugt som kulisser i filmen Utvandrarna, den ligger på min telefon, 3 timer, så den må jeg nok også hellere få set.

Eringsboda var næste mål. **Vävaregården** oplagt for Birgit, desværre også lukket. Birgits vindueskiggeri gav antydning af, at det måske var for evigt, i al fald ikke i nærmeste fremtid.

Backaryd, betegnet **Träffpunkt Backaryd**, og det er det virkelige. Et stort ICA-marked, fint nok, men også lige de andre tjenester, Systembolaget, Posten, Apotek, Svenska Spel, Schenker pakkepost.

Lige et morgenbillede lånt fra Google.

Efter at have sikres os nok proviant til de næste par dage, inklusiv en pakke Mariestad, skulle der bare køres til turens slutpunkt, **Utvandrarmonumentet i Karlshamn**. Men vi ville på den gamle landevej, ikke motovejen. Det gik fint, vi kom både over og under E22 et par gange og så stod de der, **Karl Oskar og Kristina** og spejdede ud over Østersøen.

I hemlandet har deras uvandrings äventyr

Indgått i sagan och legenden

Vilhelm Moberg

En meget spændende, øjeåbnende dag med mange spørgsmål til næste gang vi kommer på de egne.

Lidt søgen efter en kvalitetsdiesel, og så var det bare de 95 km. hjemad.

Tirsdag den 17. juni

Kosta var ved at være brugt, en opringning til **Mösseberg** om et par dage mere blev positiv modtaget, så det var bare med at få pakket. Granhult og Habo kirke skulle jo besøges på vejen til Falköping. Men det gik galt, Birgit fik et ildebefindende og faldt om, heldigvis lige ned på mig, som var i gang med pløkkene. Med vores alder bliver man bekymret, absolut ingen hjælp ved campingpladsen, ikke engang et opslag med telefonnumre. Heldigvis var et par naboer i gang med at klippe hæk. Læge? Nej man skulle til **Lessebo vårdcentral**. Ok, 15 kilometer ad kendte veje klarede vi jo nok. Ankommet til stedet blev mødt af en lukket dør. Et klik på dørtelefonen, og vi blev straks budt velkommen af en sekretær. En kort udspørgen efterfulgt af næsten en halv times udspørgen af en sygeplejerske. Af og til afbrudt med "jeg hører lige lægen". Resultatet efter adskillige prøver blev: "tag det med ro. Kommer det igen, så kommer du bare". Samme besked ved vores egen læge, efter hjemkomsten. Men en rigtig fin og tryk behandling et sted, hvor man som her mangler læger. Det kostede så lige 100 svenske. Dem får regionen så lov til at beholde, ifølge Birgit er proceduren med at få dem udbetalt lavet for at forhindre brug af den.

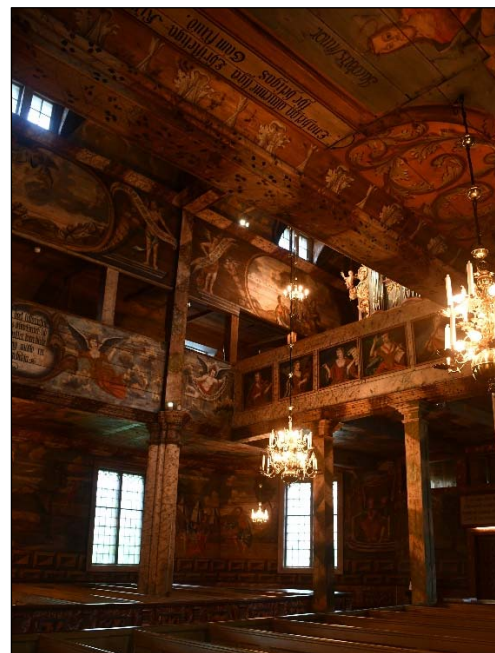
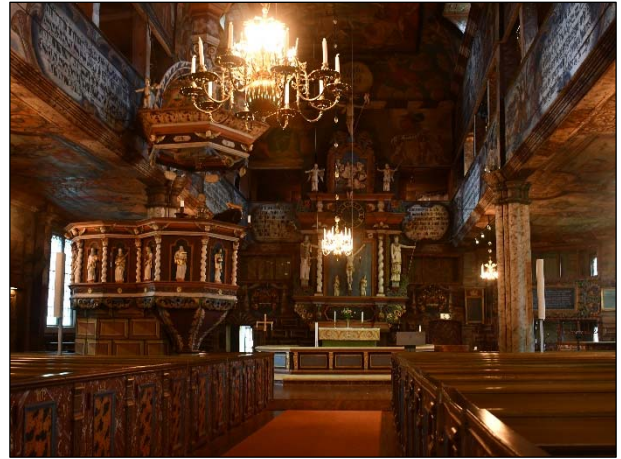
Det brugte vi så lige en formiddag på, men også en fin erfaring med det svenske samfund.

Det blev frokosttid, så vores afgang fra pladsen blev lidt forsinket i forhold til reglerne, men kontrollen var jo ikke værende, så vi hverken spurgte eller sagde undskyld.

På grund af den sene afgang besluttede vi os til at køre mod **Habo Kyrka** lidt nordvest for Jönköping. Havde fundet den på både Google og GPS'en. Det var et fejlskud. Det fundne punkt var **Habo Kapel** med tilhørende kirkegård. Kirken ligger langt derfra ved selve byen Habo. En hjælpsom kirkegårds-gartner forklarede os, hvordan vi skulle finde rundt.

Men der var jo stadig et stykke til næste campingplads, så vi besluttede at gemme kirken til en anden gang. Nu har man også i dette område lagt en motorvej hen over det eksisterende vejnet, så bare det at komme op på motorvejen var lidt af en udfordring med megen kørsel frem og tilbage. Da vi så endelig kom i gang på motorvejen, var der pludselig en **brun vejtafle med "Habo Kyrka"**. En hurtig beslutning. Ned ad en rampe, over motorvejen og så små biveje, de eneste steder jeg synes campingvognen er lidt stor, 3 kilometer på meget små veje. Og så var vi der, en stor trækirke med malerier, bibelske motiver, overalt i kirkerummet. Det var desværre blevet sent på eftermiddagen, så belysningen var ringe. Kirken fortjener helt klart, at man kommer der i dagslys, det vil altid være omvejen værd. Turen tilbage gik fint, kun en modkørende hestetrailer, som udviste stor forsigtighed med den tossede dansker.

Derefter direkte til **Falköping**, sno sig op omkring udsigtstårnet, og så var vi der. "Velkommen, er det Ole", og så var vi på plads

Onsdag den 19. juni

Vi fik en ekstra dag i Falköping, til gengæld også en elendig vejrmelding, som ovenikøbet kom til at passe. Så det blev morgenmad inde i vognen med det brød vi nu engang havde. Fint nok.

Det var nu, indkøbene skulle planlægges. Det var ikke til at vide, hvornår svenskerne gik i midsommermode. Så lukker de ned og fester. Det blev nu ikke så slemt, ICA Maxi lukkede slet ikke, heller ikke naboen Biltema, så der var fin mulighed for at få brugt lidt penge. Dagens program blev ICA, Biltema og Falbygdens Osteria.

Da vi skulle fra ICA til Biltema, var der en som lukkede himlens sluser op. Et massivt regntæppe blokerede al trafik udendørs, så det var bare hjemad. Ostebutikken blev bare lagt til side. Men som det så ofte sker, holdt regnen op lige så pludselig, som den kom.

Lige før vi kom ind på vejen op ad bjerget, siger Birgit "der er ostebutikken", ok, en pendlerplads ved togstationen lige overfor, så vi prøver. Det var ikke den ønskede butik, men en hyggelig cafe.

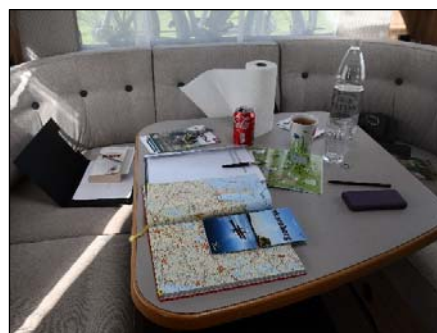

Videre op ad bakke til en god frokost og ajourføring af dagbogen. Alt under den hyggelige trommen af stadig regn på taget.

Lidt skulle der ske, så vi besluttede os for igen at forsøge et besøg i Biltema. Det lykkedes, men ikke uden at blive våd. Indkøb: 3 billige vanddunke, vi skal jo være klar, hvis russerne kommer.

Aftensmad, nye kartofler, Sollist 5 kr. kg., sikke et held vi spiste de sidste fra haven inden vi tog afsted. Til den pris er det næsten ikke ulejligheden værd.

Næste dag, torsdag, blev planlagt, noget helt nyt og gensyn med noget, som ikke fik nok opmærksomhed sidst vi var på de kanter.

Torsdag den 20. juni

Efter en meget ustabil dag vågnede vi til fint vejr, dog med advarsel om kraftig regn lørdag, hvor vi jo havde planlagt at være med til midsommerfejringen i Sunk.

Men torsdagen var fri. Midsommer på Mösseberg skulle starte med "aften dypet" i den lokale badesø. Både badningen og den efterfølgende korv med brød blev aflyst på grund af urenheder i vandet, hvem der så lige havde gjort det.

Vi havde et frokostmåltid, **Mellomgaardens Cafe og Gaardsbutik**, Norra Lundby, Mellomgården 1, 53293 Axvall. Sidst vi var forbi, var det et rent tilfælde, beliggenheden lå på vejen ind til en af Birgits utallige strikkeboder. Men synet af de mange spisende gæster gjorde, at vi var enige om, at stedet skulle huskes.

Og så, selv om vi har været der en del gange efterhånden, havde jeg alligevel på Nettet fundet et for os ukendt stort område med fortidsminder helt fra stenalder til jernalder.

Ekornavallen små 20 km nord for Falköping beliggende på en stor skråning, masser af forskellige gravsteder, sten- bronze- og jernalder så pænt fordelt over hele området, at man skulle tro, der har været en museumspædagog med til opsætningen. Hver del forsynet med tavler, så selv de, der ikke fulgte med skolen, kan få en forståelse af de forskellige tider. Jeg er ikke så vild med at se på jættestuer, har måske været inde i for mange, men følelsen af historiens vingesus gør at jeg stadig gerne bruger tid på sådanne steder. Jættestuen her var dog på grund af nedstyrtningsfare fyldt op med murrester, det var ikke så kønt.

Men den helt store oplevelse. På parkeringspladsen stod der 4-5 varevogne med åbenstående bagdøre. Årsag, hundebure med slappe, dovne hunde. Det viste sig at det store åbne område blev brugt til at træne med border collies. Der var 2 fåreflokke, som, til stor glæde for hund og mennesker, blev jaget rundt på græsset. Fantastisk syn, når sådan en lille hund med et blik og et vip med ørerne får 25 får til at gå lige præcis, hvor de skal. Vi fik en hyggelig snak med hundemenneskerne.

Og så afsted til Mellomgården for frokost. Fin, hyggelig betjening, godt 500 kroner af de billige. Men advarsel. Der er selvfølgelig en butik med diverse standardmadvarer omhældt på små glas, det forbedrer prisen, og så selvfølgelig almindelige turistvarer. På loftet outlet med tøj, som damebutikken inde i byen ikke lige har fået solgt.

Efter et kort besøg hjemme i campingvognen var næste mål **Falbygdens Osteria**. En oplevelse, men absolut også en opreklameret turistfælde. En kæmpe ostebutik, hvor varerne er målt af og pakket ind. Smagsprøverne består af små udskårne terninger placeret i skåle ved de oste, som åbenbart skal sælges nu? Man må købe ostene efter navnet, og så håbe at osten så er lige på det niveau, man ønsker. Priserne ok. Vi købte kaffe med tilhørende ostekage, begge af god kvalitet. Betjeningen, et par unge piger, knoklede for at passe alle op.

De næste par dage var midsommerfester med små boder, så vi måtte hellere få fat på lidt kontanter. Alene det at finde en automat var en udfordring, GPS'en havde flere, end der var i virkeligheden. Men jeg fik hævet 500 kr, hvilket lokalt gjorde mig helt til grin. "Det eneste sted du kan bruge de penge, er i ICA!". Det gjorde vi så, manglede ikke noget, det blev til en enkelt lille steg til grillen samt varer, som kunne bruges hjemme i Hasle.

Efter en god frokost var det ikke nødvendigt med grillmad. Heldigt for regnen kom, så frem med fjernsynet. Det duede ikke, og det selv om vi var højt oppe. Stakkels svenskere, vi kunne klare os med en bog, men et TV, som konstant faldt ud...

Fredag den 21. juni

Campingpladsen have lavet et fint program over 3 dage.

MIDSOMMAR 2024

Kom och fira midsommar på Mösseberg!

Vi börjar redan på torsdagen med midsommardoppet i Pankasjön kl. 2300 för de modig.

Fredagen har vi fullt upp med att klä midsommarstången och gör midsommarkransar innan vi dansar små grodorna tillsammans med Britt-Marie Stridh som sjunger och spelar dragspel.

Vi avslutar eftermiddagen tillsammans med en midsommarkamp - Olika lekar där vi tävlar i lag mot varandra. Vem har bästa namnet? Laget?

Anmälan sker vid incheckningen torsdag eller om ni mailar in och anmäler er.

Lördagen finns tipspromenad för de som önskar.

Vi havde aftalt, at fredagen skulle bruges til en luksus brunch på vores traditionelle kursted, så dansen om majstangen skulle være i **Suntak**. Men vejrmeldingen ville ikke, som os. Vi besluttede, at når der nu var høj solskin og rigtigt varmt på Mösseberg, så ville vi blive der. En opringning til kurstedet for at afbestille vores bord blev modtaget med taknemmelighed. For dårligt, at det er blevet usædvanligt at aflyse en aftale.

Men efter en sen, stor morgenmad begyndte få folk at samles på boldbanen, som lå næsten lige ud for vores campingvogn. Opgaven var majstangen. Det grønne løv, som skulle dække stangen, var der nok af, hvorimod det kneb lidt med blomsterne. Stangen blev dog pyntet og rejst. Mindede meget om den måde vi får juletræet op og stå. Først lidt til den ene side, så lidt til den anden. Men den blev da stående yderligere et par dage.

Så blev der råbt op. "Kom nu, dansen skal starte". Det er en oplevelse, som skal ses. Eller man deltag, går bare ind i kredsen. Vores aldersgruppe må godt se på. Det er meget traditionelt, med en ganske bestemt rækkefølge. Først "Så går vi rundt om en majstang", ikke en enebærbusk men fagterne er de samme. Og efter en række, for indfødte kendte sanglege, slutter man altid af med en hel vild leg, hvor man vers efter vers skal røre ved forskellige steder på kroppen. Man ender selvfølgelig helt sammenrodet nede på jorden.

Eftermiddagen sluttede med forskellige holdkonkurrencer, vi gik hjem til en sen frokost, kaffe og masser af solskin.

Vi havde købt et lille stykke steg, nydeligt udskåret af en mellemkam, så fuldstændigt reelt kød. Anslået stegetid efter bruningen en time ved svag varme på grillen. Fint nok, men hvad med gassen. Vi har automatisk omskifter mellem de 2 flasker, men vil alligevel godt vide, hvor vi er henne med forbruget. Det gik fint, i Sverige er næsten alle steder tvunget til el tilslutning, man skal i al fald betale, så der spares meget på gassen.

Lørdag den 22. juni

Blev næsten hel hviledag. Virkelig dagregn, så vi droppede Sontak, noget vi ellers havde set meget frem til og, da vi senere så, hvordan de havde gennemført iført røjsere og regntøj, fortrød. Men så har vi det til gode.

I stedet brændte vi de 500 svenske kroner af i ICA, købte en nødradio i Biltema og så noget som vi altid har set undrende på, men affærdiget som både for dyrt og unødigt. En svensk smörgåstårta. De var for gamle i ICA, men der er også en lille Coop i indkøbscentret, så der købte vi lige et stk. 6 personers tårta, 245 s. kr. Nok regn kan godt give lidt kuller. Spændene, nok til 2 dage, det prøver vi nok en anden gang.

Søndag den 23. juni

Var flyttedag. 130 km. til **Hörsjöens Camping i Smålandsstenar**. Så der var ro, vores udstyr er nemt at pakke, afgang ved middagstid, rolig og planmæssig kørsel, vejene var lidt små på kortet, men rimeligt store i virkeligheden. Jeg kan ikke gøre for det, men har lidt forståelse for, at "de andre" gerne vil overhale, også selv om jeg passer på at komme op i fart, men jeg må altså ikke køre 100 km/t.

Vi blev godt modtaget på campingpladsen. En lille velholdt plads med adgang til et stort svømmebassin. Servicebygningen klinisk ren. Pladserne STORE.

Det er lige så nemt at slå op som at pakke ned. Så efter eftermiddagskaffen begyndte vi at se på muligheden for at finde den gemte **Flottningsrännan i Valån**.

Stedet var flere steder angivet som vanskeligt at finde. Det kan jeg ikke genkende, mener faktisk det er forkert. Tror der er 2 veje derind, men denne, som vi brugte, virker problemfrit.

- 1) Nord for Öreryd p RV26 (Nissanstigen) kør mod øst Valdshult.
- 2) Kort efter kører du over Nissan, ligger så dybt at det næsten kun kan ses af passageren, og så er der et vej-T. Her kører du til højre mod Ulvestorp, små 3 km., skiltet, asfaltvej.
- 3) I Ulvestorp drejes til venstre mod Älmåsen, skiltet, grusvej. Efter 4 km. deler vejen sig. Skilt: Ryd og Flottningsrännan. Du vælger den højre gren. Grusvej.
- 4) Rydet, hold til højre, du skal ikke op til gården. Bare kør lige ud til p-pladsen, som også er vendeplads, så du kan ikke komme for langt. Vejen er også her på det sidste fin nok, men nogle steder smal, så hold øje med M'erne for mødepladser.
- 5) Fra p-pladsen er der omkring 100 meters gang til elven.

Der var efterhånden blevet fyldt op på campingpladsen, der er stor udskiftning, den ligger åbenbart fint som transitplads, men høj solskin og voksne mennesker, så er der nu hyggeligt. Det blev sidste gang grillmad, et par gode kalvesteaks, som havde gjort hele turen med og så lidt svenske grøntsager, majs og squash. Det er ikke så ringe. Og nu var vi kommet til civiliserede egne, hvilket gjorde det muligt at få set slutningen på Sommerdahl.

Mandag den 24. juni

Så var det hjemrejsedag. Vi havde igen god tid, ca. 140 km. til **Halmstad**, så vi nussede lidt omkring, morgenbad i de fine baderum, morgenmad og så skulle vi jo lige hen og se lidt på **gravfeltet Smålandsstennar**. 5 ringe bestående af opstillede sten, sten som man tidligere har troet var tingssteder, men i dag ved, at det er gravpladser, begyndende i bronzealderen men de fleste fra jernalderen.

Ud over gravfeltet ligger der en hembygdsgård, så Birgit fik lige ved lidt vindueskiggeri tilfredsstillet sin nysgerrighed.

Vi tog bilen, der er kun 1,5 km fra campingpladsen, så man kan jo sagtens gå, men vi skulle jo også til Halmstad.

Et par kilometer ude af byen lyder der "hvad med **Skeppshult**?". Øh, det havde jeg glemt alt om, så efter yderligere et par kilometer måtte der lige et venstresving til. Og der lå, som det plejer, jernstøberiet. Butikken bliver ringere og ringere. Det oprindelige køkkengrej er stadig funktionelt og prisvenligt, jeg skrev ikke billigt, men det er altså ikke alt, der bliver pænt, bare fordi det er lavet af et flydende materiale.

De ved det godt. Så for at lave yderligere omsætning, er udbuddet af outletvarer fra alle og umulige leverandører blevet meget øget, især i forhold til da vi for år tilbage kom der første gang.

Videre til Halmstad. Problemet med sådan et vogntog er altid: Hvor skal vi parkere? Stena Line havde ved alle deres havne tydeligt beskrevet, hvordan man kom til havnen og hvordan man parkerede. Det vil sige netop i Halmstad havde man ikke angivet nogen p-plads. En opringning forvirrede en hjælpsom ung mand, men han var høflig og fandt en, som vidste noget. Der er en stor fin, gratis plads ved færgelejet i Halmstad.

Vi parkerede campingvognen. Tog bilen ind til byen, parkerede i rød zone og betalte med EasyPark til stor misundelse fra en svensk turist, som stod og stavede sig gennem parkometerets tekst.

En tur op og ned ad gaderne, en enkelt legetøjsbutik, et kig på en byport og så var det frokosttid. Det lykkedes Birgit at få mig til at synes indisk lige var sagen. Det var det i øjeblikket. En brændende oplevelse.

Ved færgeoverfarter vil jeg gerne være i god tid. Indrømmet der er jeg lidt af en kryster. Men vi var i god tid, forrest i køen, hvilket ikke betød, vi også kom først ombord. Der var rigtig mange som blev kaldt frem før os og de andre bag mig. Men så blev det vores tur. Op eller ned? Vi blev ledt ind i en række som var på vej op ad en rampe, da jeg pludselig blev kommanderet ud af rækken, de andre fortsatte, men jeg blev ledt på tværs gennem en række personbiler og så ind i agterstavnen mellem alle de store lastbiler. For eftertiden sørger jeg for at se meget bange ud, når jeg skal med færge. Det viste sig, at man helt ude i forstavnen havde et lille hul, hvor en lastbil med sine 250 cm. bredde ikke kunne være, men en campingvogn på 230 kunne sagtens, mente en sørøver af en matros. Han havde både tatoveringer, skæg og øreringe og kunne råbe og kommandere, så jeg ikke forstod noget som helt. Det lykkedes ham dog at få os placeret 20 cm fra boven, så ved ankomst til **Grenå** var vi næsten hjemme. Skal lige tilføje, at når det er nødvendigt at slå spejlene ind for at være der, så er der ikke for meget plads.

Vi havde forudbestilt maden i, ja de kalder det en restaurant, cafeteria dækker nok bedre, men mad, kvalitet og pris passer pænt sammen. Et par medcampister, som vi var kommet i snak med på p-pladsen, var meget sure. Rimeligt nok, hvis man tror Stena servicerer sine passagerer. Hver gang vi er med Klim, taler vi om dengang, hun lige var startet på Grenå-Varberg. Da var der agter restaurant med tjenere. Vi, familien på 4, var de eneste i lokalet. Og så var der en eller anden vigtig fodboldkamp i fjernsynet, tjenerne sad derfor sammen med køkkenpersonalet ude i kabyssen og råbte og skreg. Vi fik besked på endelig at sige til, når vi havde brug for noget, så med det udgangspunkt har vi fuld forståelse for ombygningen til cafeteria. Men gamle dages skibsmad var nu noget man så frem til.

Med 20 cm fra bovporten og kun en enkelt lastbil lidt på skrå, kom vi fra borde som nr. 2 og strøg gennem en trafiktom by. Tørvejr og lys sommernat så kan turen hjem gøres på 1 times tid. Den første overhalende lastbil kom mellem afkørslerne til Lystrup og Lisbjerg, hvilket var absolut ny rekord.